

РЕШЕНИЕ

№ 5858

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 21.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2429** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 83, ал. 6 и във вр. с чл. 87, ал. 3 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба, подадена от К. С. Г., с ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [улица], чрез адв. Й. С. от САК, против Отказ с рег. № 230000-2413 от 19.02.2021 г. на Началника на Об РУ - СДВР, с което на основание чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ във вр. с чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ на жалбоателя е отказано подновяване на разрешение за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие и боеприпаси № 20150168465 на пистолет „Г.-26“ кал. 9x19 мм. № ВВUZ710, валидно до 22.12.2020 г.

Жалбоателят заявява в жалбата, че намира постановения акт за необоснован, неправилен, незаконосъобразен и издаден в нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди, че оспореният административен акт не отговаря на изискванията на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, респ. чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивираност, като административният орган е имал задължението да обоснове решението си с подробен и логически свързан текст. Според жалбоподателя ответникът се е позовал на липсата на основателна причина, която да обоснове издаването на разрешителното, а такава причина жалбоподателят е обосновал при първоначалното заявление, при което на него му е било издадено съответното разрешение. Сочи, че към момента на подаване на заявлението, въз

основа на което е постановен процесния отказ, не са били налице по-различни мотиви от съществуващите при първоначалното издаване на разрешително. В жалбата е изложено, че издаденото му разрешение е било за граждански цели, за защита на живота и здравето като физическо лице с оглед това, че той работи във фирма, за която има информация, че работи с чужденци, разполага с авоари и към жалбоподателя може да бъде проявен нездрав интерес, да бъде нападнат по предположение, че в него може да се намират големи парични суми, като за такива намерения и неуспешни опити съществува информация. Сочи, че реалната опасност не предполага вече да е било извършено нападение и да е имало нужда от самозащита, като достатъчно е да има обосновано предположение за наличието на реална опасност и евентуална нужда от самозащита. Жалбоподателят счита, че спрямо него са нарушени процесуалните норми, а именно даден е седемдневен срок за писмени допълнения и възражения, вместо да бъде приложен чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Редовно призван за съдебно заседание, жалбодателят не се явява, не се представлява. Ответникът по жалбата – Началникът на 06 РУ – СДВР, редовно призван, не се явява и не се представлява. От същия са постъпили писмени бележки, в които са изложени подробни доводи и съображения в подкрепа на оспорения акт. използването на тази мярка.

Ответникът е посочил направеното от законодателя разграничение на целите за придобиване на огнестрелно оръжие на служебни и граждански, като е изложил аргумент, че не е допустимо с обосноваване на служебна цел за притежаване на оръжие да бъде получено разрешение на основание разпоредби, касаещи граждански цели за придобиване.

Софийска градска прокуратура – редовно призвана, представлява се от прокурор К.. Същият моли жалбата да бъде отхвърлена, като счита процедурата за законосъобразна, както и издадената заповед.

Административният съд, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните и въз основа на тях извърши проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, прие за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспореното решение е връчено лично на жалбодателя К. С. Г., на датата 22.02.2021 г. Жалбата срещу Отказа е подадена в рамките на законоустановения 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Същата е подадена от лице – неин адресат, за когото решението е неблагоприятно, т.е. от лице с установен правен интерес и има изискуемото се съдържание, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2, подава заявление по образец за подновяване на разрешението до съответния началник на РУ на МВР, придружено от документите по документите по чл. 79, 80, чл. 81, ал. 1, т. 4 и ал. 2, 3, 5 и 6 или чл. 81а, и удостоверение за годност за употреба на огнестрелното оръжие, и документ от стрелбищен комплекс за проведени минимум веднъж за срока на действащото разрешително учебни стрелби по програма, включваща не по-малко от 50 броя боеприпаси за всяко от огнестрелните оръжия по чл. 6, ал. 3, т. 1, вписани в разрешителното.

Редът за издаване на разрешение за подновяване на срока е този по чл. 83 от ЗОБВВПИ, към който препраща чл. 87, ал. 3 от закона. А чл. 83 от ЗОБВВПИ изисква представяне на документите по чл. 76, и проверка на условията по чл. 58 от закона - освен документите по чл. 76, ал. 3 – 7 от закона, служебно се извършва и проверка на обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 3, както и дали срещу съответното лице има образувано досъдебно производство за умишлено престъпление от общ характер.

Разрешението за носене и съхранение на огнестрелно оръжие по своята правна същност е облагодетелстваш административен акт, който органът издава при наличие на установените в закона предпоставки. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ, законодателят е регламентирал материалноправните изисквания, при наличието на които органът по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ е длъжен да откаже издаване на разрешение.

Изискванията са два вида - свързани с личността на заявителя /т. 1 - 9 на чл. 58, ал. 1/ и свързани с целта, за която се иска разрешението /т. 10/.

Посочването на основателна причина за издаване, а от там и за подновяване на разрешително, е изискване въведено като задължителен елемент на заявлението на физическо лице - чл. 76, ал. 3, т. 3 ЗОБВВПИ, като в тежест на лицето е да докаже причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение.

И разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ определя, че разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси не се издават на лице, което няма основателна причина – самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Обосноваването на основателна причина от носене и съхраняване на оръжие е въведено като задължителен елемент на искането за издаване на разрешение на физическо лице съгласно чл. 76, ал. 3, т. 3 ЗОБВВПИ.

Съгласно чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ при констатиране на непълноти и/или несъответствия с изискванията на този закон, органът по ал. 1 уведомява писмено заявителя и дава указания в 30-дневен срок за отстраняването им, в който срокът по ал. 5 спира да тече.

Освен материалноправните изисквания, при наличието на които органът издава разрешение, законодателят с оглед на правния субект, който иска издаване на разрешение, и с оглед на целта, за която се иска издаване на разрешението, е регламентирал изрично и съдържанието на заявлението, което лицата следва да подадат, както и необходимите документи, които следва да бъдат приложени към него.

Както по-горе беше казано, редът за издаване на разрешение за подновяване на срока е този уреждащ първоначалното издаване по чл. 83 от ЗОБВВПИ, към който препраща чл. 87, ал. 3 от закона.

Законодателят изрично е определил материалноправни изисквания за издаване на разрешението, а, от друга страна, е регламентирал документите, които заявителят трябва да представи, за да може органът да прецени наличието или липсата на материалноправните пречки. Освен че е регламентирал материалноправните изисквания, съдържанието на заявлението и необходимите приложения, законодателят е регламентирал и самото производство по издаване на разрешение. Налице е специален ред за издаване на този вид индивидуални административни актове.

Едва след като се установи какво точно е регламентирал законодателят като

специален ред, следва да се прецени доколко приложими са общите разпоредби на АПК и какво от общата регламентация на АПК намира приложение в производството по ЗОБВВПИ.

Специалният закон – чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ изрично определя срока, който допълнително следва да бъде даден на заявителя, за да допълни заявлението си при непълноти или да премахне несъответствията с изискванията на закона, и този срок е определен на 30 дни. Административният орган няма право на преценка и не може да определя друг срок или да приложи друг ред за това.

Общата норма на чл. 34, ал. 3 от АПК, посочена от административният орган като основание за предоставяне на 7-дневен срок за представяне на писмени доказателства и възражения в Писмо с рег. № 230000-645/15.01.2020 г. /лист 17/, не се отнася до хипотеза на отстраняване на непълноти на заявлението и премахване на несъответствия със закона.

Общата норма, уреждаща хипотеза на отстраняване на непълноти на заявлението, е тази на чл. 30, ал. 2 от АПК, но тя се явява неприложима при наличието на специална - чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Чл. 34, ал. 3 от АПК се отнася до осигуряването на възможността на страните в административното производство да участват активно в него. Нормата определя, че административният орган, след като събере всички необходими доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, трябва да даде възможност на страните да изразят становище по тях, да направят възражение относно допустимостта или истинността на събраните доказателства, могат да поискат събирането на допълнително доказателства или да направят други писмени искания. Правото на страната да участва по този начин активно в производството по издаване на административния акт не е абсолютно и законът дава възможност на органа да определи срока, в който тази възможност може да бъде реализирана, като поставя горна граница на неговата продължителност – не по-дълго от 7 дни.

В случая ответникът изрично е посочил в Писмо с рег. № 230000-645/15.01.2020 г. /лист 17/, че в постъпилото заявление не е посочена основателна причина, която по несъмнен начин да обоснове необходимостта от подновяване на разрешението за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие. Очевидно административният орган е счел, че са налице непълноти на заявлението и приложенията и е изпратил съобщение на заявителя, като му е дал 7-дневен срок, като е посочил като правно основание чл. 34, ал. 3 от АПК, да представи допълнителни писмени доказателства и възражения.

Специалният закон предвижда, че ответникът събира служебно част от информацията - чл. 83, ал. 4 ЗОБВВПИ, а именно – служебно проверява обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 3, както и дали срещу лицето има образувано досъдебно производство за умишлено престъпление от общ характер. Чак след като органът събере тази информация, то той следва да осигури на заявителя възможност да се запознае с така събраните доказателства и да изрази становище по тях, да направи възражение и т.н., съгласно чл. 34, ал. 3 от АПК, доколкото в специалния закон не е предвидена такава възможност и следва да се приложи общата такава в АПК.

Ответникът, след като е счел, че заявлението на жалбоподателя е непълно и в него няма посочена основателна причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, е следвало да приложи специалната норма чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ и да даде на жалбоподателя 30-дневен срок да попълни заявлението си с мотиви и доказателства, които да обосноват

необходимостта от подновяване на разрешението, а не да предоставя срок за извършване на действията по чл. 34, ал. 3 от АПК.

В конкретния случай административният орган е направил неправилна преценка кои от общите правила в АПК при издаване на индивидуални административни актове и на кой етап от производството по ЗОБВВПИ са приложими.

Процесуалното нарушение е съществено и обосновава отмяна на акта само на това основание. При преценка, че са налице непълноти на заявлението, органът е длъжен да предостави на заявителя срока по чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ с указания за отстраняване на недостатъците.

В оспорения отказ изрично е посочено, че на заявителя е предоставена възможността по чл. 34, ал. 3 от АПК, като същият е уведомен с Писмо с рег. № 230000-645/15.01.2020 г. /лист 17/, че посочените от него мотиви са недостатъчни. Както по-горе беше посочено, с посоченото писмо на основание чл. 34, ал. 3 от АПК на жалбоподателя е предоставен 7-дневен срок за писмени доказателства и възражения, а не 30-дневен срок по чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Ако е осигурен законовият 30-дневен срок за поправяне непълнотите на заявлението, жалбоподателят би имал възможност да представи и други доказателства, обосноваващи искането му пред ответника, и тогава изводите на последния биха могли да бъдат различни. Естествено органът също така би могъл да откаже подновяване, но дължи излагане на последователни и подробни мотиви за това след надлежно протекло административно производство.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че обжалваният отказ е незаконосъобразен, като постановен при съществено процесуално нарушение /несъобразяване с разпоредбата на чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ /, поради което следва да бъде отменен, а преписката върната за ново произнасяне, съгласно мотивите на настоящото решение.

При този изход на делото в полза на жалбоподателя, съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК, следва да бъдат присъдени 10 лева държавна такса и 600 лева уговорено и заплатено възнаграждение на един адвокат, или общо 610 лева, които да се заплатят от юридическото лице, в структурата на което е административният орган, издател на незаконосъобразния административен акт.

С оглед изложеното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 46-и административен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразен Отказ с рег. № 230000-2413 от 19.02.2021 г. на Началника на Об РУ - СДВР, с което на основание чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ във вр. с чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ на К. С. Г., с ЕГН: [ЕГН], е отказано подновяване на разрешение за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие и боеприпаси № 20150168465 на пистолет „Г.-26“ кал. 9x19 мм. № ВВUZ710, валидно до 22.12.2020 г.

ВРЪЩА административната преписка на Началника на Об РУ – СДВР за ново произнасяне, съгласно мотивите на настоящото решение при спазване на разпоредбите и сроковете по ЗОБВВПИ.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, да заплати на К. С. Г., с ЕГН: [ЕГН], сторените от него деловодни разноски в размер на 610 /шестстотин и десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд

София град пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.
Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: